

Med Hensyn til Udbyttet af Luksusafgifterne under Punkt 4 har det ærede Medlem ikke Ret. Dels angav han det Beløb, hvortil Automobilomsætningsskatten var anslaaet, for lavt, dels er der det Forhold, som det ærede Medlem vist ikke har været opmærksom paa, at Udbyttet af disse Luksusafgifter den Gang blev anslaaet for højt. Jeg kan nu angive, hvor meget Udbyttet af disse Tillægsafgifter, altsaa paa Vin, Silke og Pelsværk, efter Valuta-loven af December 1924 har været. I Tiden regnet fra 1. Oktober 1925 til 30. September 1926 har de indbragt for Silke, Blonder etc. og Pelsværk 1,6 Mill. Kr., for udenlandsk og indenlandsk Vin 2,25 Mill. Kr. Det ærede Medlem vil altsaa se, at det er, som jeg sagde, knap nok 4 Mill. Kr. i et Aar. Det er, hvad de indbringer nu. Det er det, man maa regne med.

Spørgsmaalet om Nedsættelse af Udvalg kan jeg jo ikke blande mig i. Det er det høje Ting, der maa afgøre det. Men jeg forstod det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Kølighed overfor denne Tanke, for der lader sig i Virkeligheden ikke paa kort Tid gennemføre en saadan omfattende Lovgivning paa disse Omraader med Ændringer o. s. v. Netop udfra de Grunde, jeg her har nævnt, nemlig at jeg synes, at Rigsdagen maa have tilbørlig Tid til Overvejelse af den Art Ting, naar man vil indføre Forandringer, og at ogsaa Erhvervene maa have Tid til at fremsætte deres eventuelle Indsigelser, vil jeg ikke kunne modtage et saadant Ændringsforslag. Jeg tror ikke, der vil komme noget praktisk ud af en Udvalgsbehandling, naar man dog i øvrigt er villig til at acceptere Lovforslagene om Fornyelse, som de ligger her, undtagen for saa vidt angaar Socialdemokratiet for Punkts 4's Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister gør nu op, hvad den indirekte Valutaydelse har indbragt Statskassen paa nogle enkelte Punkter. Jeg regnede med, hvad man anslog den til. Det maa jeg ogsaa være berettiget til. Skulde det vise sig, at Afgiften ikke indbragte det, man anslog den til den Gang, er det klart, at Beløbet ikke bliver saa højt som de 2 Mill. Kr., jeg regnede med. Men jeg regnede, som sagt, med, hvad man den Gang regnede med den vilde indbringe. Mit Regnestykke var rigtigt nok. Man kunde nærmere i et Udvalg

undersøge de Tal, som den højtærede Minister fremsatte, og hvordan Tallene er for de øvrige Punktets Vedkommende. Det var kun for et Par Punktets Vedkommende, den højtærede Minister nævnte Tal. Ogsaa med Hensyn til den højtærede Finansministers Tal er jeg af den Mening, at det vilde være rigtigt at foreslaa Udvalg nedsat, for efter at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard paa sit Partis Vegne havde givet Tilslutning til Tanken om at overveje en Erstatning for Statens Indtægt af Vintolden ved en Nedsættelse af andre indirekte Skatter, vil jeg gerne være med til et Forsøg i saa Henseende. Det er klart nok, at der er ikke lang Tid — vi skal jo være færdige inden Julen, det hele skal i hvert Fald være afgjort inden Nytaar —, men jeg vilde dog gerne have været med til Forsøget og havde derfor tænkt mig at sige, at jeg agtede, efter at man havde vedtaget Sagens Overgang til anden Behandling, at stille Forslag om Udvalgsnedsættelse. Efter at den højtærede Finansminister nu imidlertid udtrykkelig har erklæret, at det hele intet kan nytte, thi Regeringen vil ikke modtage et saadant Ændringsforslag, saa vil jeg anse det for haabløst at gøre det. Jeg vil derfor nøjes med at udtrykke vort Standpunkt ved at stille Ændringsforslag til anden Behandling, saa kan Tinget, ogsaa de Konservative, stemme sagligt for eller imod, saa staar det klart: Skal vi opretholde denne Skat, hvis Formaal er opfyldt, eller skal vi ikke gøre det. Er et Flertal saa stemt for ikke at opretholde denne Skat, hvis Formaal er opfyldt, kan vi da hurtigt tage under Overvejelse, om vi saa paa anden Maade skal skabe Lettelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg vil dog gerne i Anledning af det ærede Medlem Hr. Borgbjergs sidste Bemærkning erindre om, at hans Modstand imod Fornyelsen og imod at give Lejlighed til denne Overvejelse i tre Maa-neder for Punkt 4's Vedkommende var begrundet i høj Grad ved Skatteforhøjelsesmomentet i det ærede Medlems første Tale. Dersom der ikke forelaa en saadan Skatteforhøjelse, men der derimod kunde være Tale om en Regulering med en tilsvarende Skattenedsættelse, saa havde man ikke Indtrykket af, at det ærede Medlem i og for sig vilde gaa derimod. Nu, forstaar jeg, er dette Punkt ganske forladt, og Henvisningen til, at man har Sympati derfor, forekommer mig derefter ikke at have nogen Værdi.